

Iako se otkrićem fotografije konstatacija francuskog slikara Pola Delaroša (Paul Delaroche) „Od danas slikarstvo je mrtvo!”, izrečena 1839., na sreću nije obistinila, ova, kako je danas nazivaju „osma umetnost“, izborila je posebno mesto i postala novi medij na području vizuelne umetnosti. Neosporan je i njen uticaj na slikarstvo, ali i na društvo uopšte, jer se od nje ništa više ne može sakriti. Za pionire fotografije, Francuze Žozefa Nisefor Nijepsa (Joseph Nicéphore Niépce) i Luja Dagera (Louis-Jacques-Mandé Daguerre), veruje se da su promenili tokove istorije.

Šta je fotografija? Fragment ili trenutak beskrajnog prostora i vremena? Zaustavljena slika života i stvarnosti koji se nalaze u permanentnom kretanju i menjanju? Izražajna forma podređena sadržaju utemeljena na zanatskim i kreativnim sposobnostima autora? Istaknuti novosadski fotograf, Aleksandar Plačkov, fotografiju je označio civilizacijskom tekovinom XX, i predvideo njenu dalju ekspanziju u XXI veku.

Posredstvom mobilnih telefona danas svako može da zabeleži željeni trenutak. Ali, po mišljenju mlade Bele Benišek, studenta prve godine fotografije na Akademiji umetnosti u Novom Sadu, „informacije“ sa mobilnog nikako ne ugrožavaju prisustvo i potrebu za kvalitetnim i kreativnim beleškama profesionalaca i posvećenih amatera. U nedostatku adekvatnijeg termina, govoreći o umetničkoj fotografiji, što je prvenstveno njen cilj i cilj njenih sadašnjih i budućih kolega, ovakva fotografija mora da poseduje sadržaj i da kazuje nešto. Stvaranje dobre fotografije po njenim rečima, pretpostavlja misaoni proces putem kojeg se dovode u sklad fotografska tehnika (zanatski deo), predmet posmatranja (realnost) i osmišljena scena (stvaralački čin autora). Takođe smatra, da je za fotografiju važan talenat i da ga imamo ili nemamo, a obrazovanje ima zadatak da pomogne kako u savladavanju tehničkog aspekta, tako i da podrži individualno shvatanje umetnosti i ličan smisao za estetiku.

Ona je svoj talenat prepoznala u trećem razredu Karlovačke gimnazije, englesko-francuski smer. Znala je da će da upiše AUNS, i našla da je fotografija najviše interesuje. Na prijemnom za Akademiju pripremila je fotografiju inspirisanu Pikasovim „ženama“ posmatranim iz raznih uglova. Danas, na prvoj godini studija, ona koja dolazi iz digitalnog sveta, uživa u otkrivanju analogne fotografije, a ulazak u klasičnu fotolaboratoriju, sa delom za proces obrade (razvijanje, fiksiranje, ispiranje) i delom za povećavanje i sušenje fotografija, čini joj se poput ulaska u svetište, mesto u kojem nastaje čarolija. Sa nestrljenjem očekuje predavanja iz dokumentarne fotografije, a zatim i rad u studiju, na istraživanju portreta, pejzaža na kasnijim godinama.

Smatra da se bez dobrog poznavanja zanata, odnosno tehničkih mogućnosti fotoaparata i tehnoloških procesa ne može načiniti dobar zapis.

- Podjednako je važno i kakvim fotoaparatom raspolažete, kakav je objektiv, osvetljenje i ugao posmatranja, mesto i vreme fotografisanja... Zbir svih tih znanja u datom trenutku i sposobnost njihove primene u trenutku samog čina fotografisanja, mogu dovesti do zadovoljavajućeg rezultata - kaže Bela Benišek, na početku svog profesionalnog puta još uvek otvorena za sve izazove. Interesuju je i portreti i pejzaži. Zanimljiva joj je i modna fotografija, jer se jedno umetničko delo, kreacija, predstavlja drugim, kako bi se na najbolji način istakao jedan brend, a da se pri tom izbegnu klišeji. Interesantna joj je i „estetika tanjira“, danas prisutnija kao reklama gde smo i sa kim bili.

Bela Benišek ima plan da posle osnovnih studija upiše master u nekoj od mnogobrojnih umetničkih visokih škola, u gradu svetlosti, u Parizu, u kojem je nekoliko puta boravila privučena njegovom atmosferom ispunjenom sveprisutnim artistskim duhom. A posle? Ne isključuje mogućnost da prenosi svoje znanje mlađima, za šta smatra da takođe ima talenat, ali ako bi mogla da bira, izabrala bi da kao slobodna umetnica putuje svetom, istražuje, upoznaje, beleži, sa željom da neke od njenih fotografija takođe obidu svet.

